

hedsvedtægter trufne Bestemmelser paa det herhen hørende Omraade kunne efter den Maade, hvorpaa de ere tilvejebragte, ikke have nogen Retsvirkning for noget andet eller større Omraade end det, for hvilket Vedtægten i det hele er gældende, og ordentligvis har den ene Kommune gennem sin Sundhedsvedtægt benyttet sig af sin Ret til ikke at tillade Indførsel af Rød fra en anden Kommune, selv om der i samme har været indført Rødkontrol, medmindre Rødet er blevet underkastet dens egen Rødkontrol, det være sig nu, fordi den ene Kommune ikke har villet anse den anden Kommunes Rødkontrol for tilstrækkelig fyldestgørende eller af andre Grunde. En saadan Ordning, mod hvis legale Berettigelse der ikke kan rejses nogen Indvending, og som i og for sig heller næppe vil kunne kalbes ubeføjet, saa længe der ikke bestaar en gennem faste bestemte Regler indrettet ensartet Rødkontrol over hele Landet, har imidlertid fra forskellige Sider, og navnlig fra Landbrugets Side, givet Anledning til Misfornøjelse, dels fordi denne fornøiede Undersøgelse i mange, mulig endog i de fleste Tilfælde, maatte kunne synes overflødig, dels paa Grund af de forøgede Kontroludgifter og den Ulejlighed, der derved paabyrdes Rødhandelen. Da det derhos efter det Opsving, Udførselen af Rød til Udlandet i de senere Aar har taget, maatte anses for uønskeligt, at der blev indført en skarpere Kontrol med Udførselen fra Statens Side end den, der hidtil har været etableret i Genhold til Lov af 22de Marts 1897, og navnlig at Reglerne for Gennemførelsen af en saadan skarpere Kontrol bleve mere løvbundne end hidtil, maatte Tanken naturlig ledes hen paa Betimeligheden af i Uighed med, hvad der er sket i adskillige fremmede Lande, saasom Belgien, Sachsen og forskellige sydtylske Stater, her i Landet at indføre en almindelig Statsrødkontrol, der kunde virke saavel over for Udførselen til Udlandet som over for det indenlandske Forbrug.

Til at tage denne vigtige og omfattende Sag under Overvejelse nedsatte Regeringen under 15de Juli 1898 en Kommission, der under 17de November f. A. har afgivet den som Bilag vedføjede Betænkning paa Grundlag af hvilken nærværende Lovforslag fremkommer.

Regeringen har fundet det rettest at fremsætte nærværende Lovforslag i alt væsentligt enslydende med det af Kommissionens flertal formulerede, i Betænkningen indholdte „Forslag til Lov om Rødkontrol m. m.“, og har navnlig ogsaa paa det eneste Punkt, nemlig i § 5, 2det Stykke, hvor et Mindretal af Kommissionen har stillet et fra Flertallet

afvigende Forslag, ment at burde acceptere Flertallets Affattelse.

Det man i øvrigt skal henvide til den omfattende og omhyggelig affattede Kommissionsbetænkning, derunder ogsaa til de Bemærkninger, der ere vedføjede Kommissionens Forslag, skal man her tilføje følgende mere almindelige Bemærkninger.

Ligeom Betænkningen stærkt har betonet Nødvendigheden af at skabe en for vort Rødmarked i Udlandet betrygget Stilling derved, at kun fuldkomment sundt Rød tilslades udført, saaledes maa man ogsaa med Kommissionen være enig i, at dette heldigst søges opnaaet derved, at Retten til Udførsel begrænses til visse Slagterier, hvis hele Indretning og Drift erkendes for tilfredsstillende, og at Dyrlægerne paa disse Slagterier enten ansættes af Staten eller virke under Statens Kontrol (de kommunale Slagtehus) med den Opgave efter ensartede Regler og under et fælles veterinært Overtilsyn at synne de til Udførsel bestemte Slagte dyr saavel i levende som i slagtet Tilstand, hvilket Statstilsyn ogsaa bør udstrækkes til Fabrikker for Tilvirkning af Rødvarer til Udførsel.

Med Hensyn til Betydningen af den af disse Dyrlæger afgivne Bedømmelse af Rødets Sundhedstilstand maa det derhos findes ganske naturligt, at den Vare, der er bleven godkendt til Udførsel, uden Efterkontrol eller Afgift kan forlanges indført i alle Landets Kommuner — en Ordning, hvis Gennemførelse paa den ene Side har været Maalet for de fra Landbrugets Side gennem en Række af Aar udsødelde Bestræbelser og paa den anden Side ej heller i nogen Maade formenes at ville træde Kommunerne sanitære Krav for nær.

Hvad dernæst angaar det Rød, der af de kontrollerende Dyrlæger ikke er erklæret for egnet til Udførsel ment har faaet det saakaldte „2den Klasse Stempel“, har der, jfr. Forslagets § 5, 2det Stykke, som foran antydet, inden for Kommissionen gjort sig afvigende Opfattelser gældende, idet Flertallet ligeledes for det saaledes stemplede Røds Bedkommende hævdter Retten til fri Indpassage i Kommunerne uanset Sundhedsvedtægternes Bestemmelser om Kontrol og Afgift, medens Mindretallet ikke mener at kunne frasælbe Kravet om en Efterkontrol af slikt Rød. Som ligeledes foran bemærket har man imidlertid ment at burde acceptere Flertallets Forslag, idet der gennem hele den Maade, hvorpaa Kontrollen agtes gennemført med statsansatte og under Statens Kontrol virkende Dyrlæger, det med disse foreslaede Overtilsyn og den paa selve Slagt-